

Nieuwierzytelniona kserokopia dokumentu urzędowego nie korzysta z mocy dowodowej oryginału dokumentu. Kserokopia dokumentu może w pewnych okolicznościach zachować charakter środka dowodowego. Dotyczy to sytuacji, gdy organ, z przyczyn faktycznych, czy prawnych, nie może pozyskać oryginałów dokumentów lub odpisów poświadczonych za zgodność z oryginałem. W takich tylko okolicznościach można uznać, że istnieją podstawy do tego, by mimo braku właściwego uwierzytelnienia dokumentu, oceniać go w świetle całego materiału dowodowego. Taka wyjątkowa sytuacja ma miejsce w niniejszej sprawie, w której z powodu zaginięcia akt sądowo-administracyjnych wraz z aktami administracyjnymi, nie ma możliwości uwierzytelnienia zgromadzonych kopii dokumentów z powodu braku ich oryginałów.

W orzecznictwie sądów administracyjnych niejednokrotnie wyrażony został pogląd, że kserokopia dokumentu urzędowego może być środkiem dowodowym w postępowaniu administracyjnym. Nie ulega wątpliwości, że nieuwierzytelniona kserokopia dokumentu urzędowego nie może korzystać z mocy dowodowej oryginału dokumentu. Różnica ich mocy dowodowej polega na tym, że kserokopia właściwie uwierzytelniona korzysta z mocy dokumentu oryginalnego, natomiast brak właściwego uwierzytelnienia powoduje, że dokument taki musi być oceniony w świetle całego materiału dowodowego. W uzasadnieniu uchwały z dnia 29 marca 1994 r., w sprawie o sygn. akt III CZP37/94, Sąd Najwyższy stwierdził, że skoro tak odpis, jak kserokopia, stanowią odwzorowanie oryginału, tyle tylko, że pierwszy metodą tradycyjną, a druga metodą nowoczesną, to istnieje podstawa do objęcia pojęciem odpisu także kserokopii. Podobnie zatem, jako odpis należy uznać kserokopię za dokument stanowiący dowód istnienia oryginału i dlatego podlegający stosownej ocenie.

Również na gruncie procedury administracyjnej takie podejście jest uzasadnione zwłaszcza w sytuacji, gdy stwierdzony został brak możliwości odnalezienia oryginału decyzji administracyjnej lub akt sprawy administracyjnej, a przepisy k.p.a. nie zawierają regulacji w razie zaginięcia lub zniszczenia akt, analogicznej jak w przepisach 716 - 729 k.p.c. W takich przypadkach, zgodnie z art. 75 § 1 k.p.a., jako dowód należy dopuścić wszystko, co może przyczynić się do wyjaśnienia sprawy, a nie jest sprzeczne z prawem.

Wyrok WSA w Gdańsku z dnia 25 lutego 2019 r., sygn. akt: II SA/Gd 15/19